

**บทบาทของนักการเมืองท้องถิ่นในการบริหารจัดการ
ในเขตเทศบาลเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์**
**The Role of Local Politicians in Managerial
in Surin Municipality Surin Province**

โรจนา นธ์ ศรีปองพันช์ จิรายุ ทรัพย์สิน และวันชัย สุขตาม
หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์
186 ม.1 ถ.สุรินทร์-ปราสาท ต.นอกเมือง อ.เมือง จ.สุรินทร์ 32000
Roajanin Sripongpan, Jirayu Supsin and Wanchai Suktam
Master of Public Administration, Faculty of Humanities and Social Sciences,
Surin Rajabhat University, Thailand
E-mail : wanchai2526@outlook.com

บทคัดย่อ

การวิจัยมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาบทบาทของนักการเมืองท้องถิ่น เปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชน และข้อเสนอแนะในการบริหารจัดการในเขตเทศบาลเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ โดยใช้วิธีระเบียบวิธีแบบผสมผสาน ซึ่งการวิจัยเชิงปริมาณเก็บข้อมูลจากประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลเมืองสุรินทร์ จำนวน 396 ราย ด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งหลายขั้นตอน และวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบสมมติฐานด้วยค่าที ค่าเอฟ ส่วนการวิจัยเชิงคุณภาพเก็บข้อมูลจากคณะผู้บริหารเทศบาล ประธานสภาเทศบาล หรือรองประธานสภาเทศบาล สมาชิกสภาเทศบาล และประชาชนชุมชน จำนวน 20 ราย ด้วยวิธีการเลือกผู้ให้ข้อมูลแบบเจาะจง ใช้แบบสัมภาษณ์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ข้อมูลที่ได้นำมาวิเคราะห์เนื้อหา และจัดหมวดหมู่ของเนื้อหา ผลการศึกษาพบว่า บทบาทของนักการเมืองท้องถิ่นโดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่

ในระดับมาก คือ ด้านระบบการศึกษา และส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชน พบว่า ประชาชนที่มีเพศ และอาชีพ แตกต่างกัน โดยภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนประชาชนที่มีอายุ ระดับการศึกษา และรายได้ต่อเดือน แตกต่างกัน โดยภาพรวม ไม่แตกต่างกัน และข้อเสนอแนะ ควรขอความร่วมมือจากประชาชนในการคัดแยกขยะ และมีถังแยกประเภทขยะ ให้ความรู้กับประชาชนในการคัดแยกขยะ จัดให้มีกล้องวงจรปิด (CCTV) ให้ครอบคลุมทุกพื้นที่ จัดให้มีการสอนภาษาต่างประเทศมากขึ้น หลากหลายภาษา ให้เจ้าหน้าที่อาสาสมัครชุมชนปฏิบัติหน้าที่ให้มากขึ้น ควรส่งเสริมความเข้มแข็ง และส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนทุกๆ ชุมชน ควรควบคุมความเร็วของรถ และตรวจสอบร้านค้า ร้านอาหาร ที่สร้างมลพิษ ขยะให้กับชุมชน

คำสำคัญ : บทบาท นักการเมืองท้องถิ่น การบริหารจัดการ เทศบาล

Abstract

This research aims To study the role of local politicians To study the public opinion And To study Suggestion the role of local politicians in managerial in surin municipality, Surin province. By using a research mixed methodology, The quantitative research, Collect data from representative people living in surin municipality, Surin province. 396 person. Using random sampling a multi-stage. Analysis of the data percentage, mean, standard deviation, the test hypothesis by t-test and F-test. The qualitative research data from the Executive Council. And Council President or Vice President of the Council. Alderman and President of the Community of 20 person, by means of selecting the Purposive Sampling, Using interview to collect data, The data was content analysis and Category of content, The research found that: The role of local politicians. The overall average is moderate, considering it was found that an average in the maximum level is the education system And promote local culture. The comparison of public opinion. Found that people with gender and occupation a different, overall difference was statistically, significant at the 0.01, People with education level and monthly income a different, overall no difference. Suggestions. The cooperation of the public to separate waste, separate bins by type of waste and educate the public to separate waste. Should install security cameras (CCTV) cover all

areas. Provide a greater variety of foreign languages. Provide a staff, community volunteers serve more. Should further strengthen and promote the participation of all communities. Should control the speed of the car, provide a check stores and restaurants that create pollution waste to the community.

Keywords : The Role, Local Politicians, Management, Municipality

บทนำ

ปัจจุบันประเทศไทยมีการบริหารราชการแผ่นดินโดยใช้หลักการรวมอำนาจ แบ่งอำนาจ และกระจายอำนาจ โดยหลักการกระจายอำนาจไปยังท้องถิ่นถือเป็นยุทธศาสตร์หนึ่งในการบริหารจัดการบ้านเมืองของรัฐในระบอบประชาธิปไตย โดยมีเจตนารมณ์เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความเข้มแข็ง สามารถพึ่งพาตนเองได้ และประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารงานชุมชนท้องถิ่น (สุเมธ แสงนันทกุล, 2556: 64) สอดคล้องกับบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พ.ศ. 2557 ในการบริหารราชการแผ่นดินเพื่อการบริหารบ้านเมืองและสังคมที่ดี มาตรา 35 (3) ให้มีกลไกการบริหารที่มีประสิทธิภาพในการป้องกัน ตรวจสอบ และจัดการทุจริตและประพฤติมิชอบ ทั้งในภาครัฐและภาคเอกชน รวมทั้งกลไกในการกำกับและควบคุมให้การใช้อำนาจรัฐเป็นไปเพื่อประโยชน์ส่วนรวมของประเทศชาติและประชาชน และ (6) ให้มีกลไกการบริหารที่มีประสิทธิภาพในการสร้างเสริมความเข้มแข็งของหลักนิติธรรม และการสร้างเสริมคุณธรรม จริยธรรม และธรรมาภิบาลในทุกภาคส่วนและทุกระดับ

การบริหารราชการแผ่นดินของเทศบาลเมืองซึ่งเป็นองค์กรการบริหารส่วนท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ของเทศบาลเมืองตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 มาตรา 53 ตามมาตรา 53 (8) และมาตรา 54 7 ด้าน คือ 1) ด้านการพัฒนาระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม 2) ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน 3) ด้านการพัฒนาระบบการศึกษา และส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น 4) ด้านการบริการสาธารณสุขและสุขภาพอนามัย 5) ด้านการเสริมสร้างความเข้มแข็งและส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชน 6) ด้านการพัฒนาระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ โครงสร้างพื้นฐานและการจราจร และ 7) ด้านการพัฒนาประสิทธิภาพการเมือง การบริหารการพัฒนาบุคลากร (วิชชุกร นาคธน, 2550: 162-165) และยังกำหนดบทบาทหน้าที่ของนายกเทศมนตรี และรองนายกเทศมนตรี มาตรา 48 เศรศ แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2543 คือ กำหนดนโยบายโดยไม่ขัดต่อกฎหมายและรับผิดชอบในการบริหารราชการของเทศบาลให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ เทศบัญญัติและ

นโยบาย สั่ง อนุญาต และอนุมัติเกี่ยวกับราชการของเทศบาล แต่งตั้งและถอดถอนรองนายกเทศมนตรี ที่ปรึกษานายกเทศมนตรีและเลขานุการนายกเทศมนตรี วางระเบียบเพื่อให้งานของเทศบาลเป็นไปด้วย ความเรียบร้อย รักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัติ และ ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ใน พระราชบัญญัตินี้และกฎหมายอื่น (กนน้อยแห่งโพหัก (นามแฝง), 2558: ก้นยายน 1) ส่วนหน้าที่ของ เทศบาล มาตรา 50 แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2552 (ศักดิ์สุนทร ขวลาจันทร์, 2558: 7-8) คือ รักษาความสงบ เรียบร้อยของประชาชน ให้มีและบำรุงรักษาทางบกและทางน้ำ รักษาความสะอาดของถนน หรือทางเดิน และที่สาธารณะ รวมทั้งการกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล ป้องกันและระงับโรคติดต่อ ให้มีเครื่องใช้ในการ ดับเพลิง ให้ราษฎรได้รับการศึกษาอบรม ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ บำรุงศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น และจากการบริหาร จัดการของเทศบาล พบว่า ปัญหาส่วนใหญ่ คือ ปัญหาการเติบโตของเมือง ปัญหาสิ่งแวดล้อมที่อยู่อาศัย การจราจร การพักผ่อนหย่อนใจของคนในเมืองเป็นต้นท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงไปสู่ความเป็นเมือง เพิ่มขึ้นในสังคมไทย รวมถึงมีสภาพปัญหาของเมืองหรือชุมชนที่สลับซับซ้อนและมีความต้องการ ใช้บริการจากหน่วยงานของรัฐค่อนข้างมาก ดังนั้นหน้าที่ของเทศบาลจึงค่อนข้างจะมีมากมายและสลับ ซับซ้อนตามระดับความเจริญของชุมชนในเขตเทศบาล ความสลับซับซ้อนในหน้าที่ของเทศบาลจะเพิ่ม มากขึ้นตามขนาดและระดับของเทศบาล เริ่มจากเทศบาลตำบล เทศบาลเมืองและเทศบาลนคร ซึ่งถือเป็นเทศบาลที่มีขนาดใหญ่ที่สุดและมีหน้าที่ในการให้บริการแก่ท้องถิ่นที่ซับซ้อนที่สุด (วิชุกร นาชน, 2550: 159)

เทศบาลเมืองสุรินทร์ซึ่งเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประเภทเทศบาลเมือง ก็ประสบ ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการเช่นเดียวกัน คือ ปัญหาการจัดเก็บขยะในแต่ละวันของชุมชน 32 ชุมชน (ประยุทธ นิราศสูงเนิน, 2558: ตุลาคม 19) และยังประสบกับปัญหาน้ำท่วมที่เกิดขึ้นซ้ำซาก (กำชัย วันสุข, 2558: ธันวาคม 10) และจากการสำรวจปัญหาของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองสุรินทร์ประจำปี 2558 เรียงตามลำดับความสำคัญของปัญหา สรุปได้ดังนี้ 1) ปัญหาเรื่องขยะ การรักษาความสะอาด และ ความเป็นระเบียบเรียบร้อยในชุมชน 2) ปัญหาถนน ท่อระบายน้ำชำรุด ไม่เพียงพอ หรือไม่ได้มาตรฐาน 3) ปัญหาไฟฟ้าสาธารณะส่องสว่างในชุมชนไม่เพียงพอ 4) ปัญหาหาเสด็จ 5) ปัญหาด้านการจราจร ติดขัดในชั่วโมงเร่งด่วน 6) ปัญหาน้ำท่วมขังในฤดูฝนน้ำเสียในชุมชน 7) ปัญหาเรื่องความยากจนการ ขาดการส่งเสริมอาชีพ 8) ปัญหาเรื่องความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน 9) ปัญหาเรื่องจำนวนและ คุณภาพสถานศึกษาของบุตรหลาน และ 10) ปัญหาเรื่องสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ สวนสาธารณะที่ให้ บริการในชุมชนไม่เพียงพอ ตามลำดับ หากจำแนกปัญหาตามแผนยุทธศาสตร์ของเทศบาลเมืองสุรินทร์ เรียงตามลำดับความสำคัญ ดังนี้ 1) ด้านพัฒนาสิ่งแวดล้อม 2) ด้านพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน 3) ด้าน

พัฒนาคุณภาพชีวิต 4) ด้านพัฒนาการมีส่วนร่วม 5) ด้านการพัฒนาการศึกษา 6) ด้านพัฒนาสุขอนามัย ตามลำดับ เมื่อสอบถามประชาชน ก็พบว่า ประชาชนยังไม่พึงพอใจในบทบาทการบริหารจัดการของเทศบาลเมืองสุรินทร์เท่าที่ควร ตลอดจนปัญหาและความต้องการของประชาชนก็ยังเป็นปัญหาที่ยังไม่สามารถแก้ไขให้สำเร็จลุล่วงตามที่ประชาชนคาดหวังไว้ (เทศบาลเมืองสุรินทร์, 2558ก: กันยายน 1)

จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาการบริหารจัดการของเทศบาล และเทศบาลเมืองสุรินทร์ ซึ่งบริหารจัดการโดยนักการเมืองท้องถิ่นที่ประกอบด้วย คณะผู้บริหารเทศบาล ประธานสภาเทศบาลและรองประธานสภาเทศบาล และสมาชิกสภาเทศบาล ทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะทำการวิจัยเรื่องบทบาทของนักการเมืองท้องถิ่นในการบริหารจัดการในเขตเทศบาลเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ เพื่อศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อบทบาทของนักการเมืองท้องถิ่นในการบริหารจัดการในเขตเทศบาลเมืองสุรินทร์ ข้อมูลที่ได้จะเป็นประโยชน์ต่อคณะผู้บริหารเทศบาล ประธานสภาเทศบาลและรองประธานสภาเทศบาล และสมาชิกสภาเทศบาล เปลี่ยนแปลงบทบาทการบริหารจัดการในเขตเทศบาลให้ตรงตามความต้องการ ความคาดหวังของประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพเกิดผลดีต่อการพัฒนาบทบาทของนักการเมืองท้องถิ่นในการบริหารจัดการอย่างยั่งยืนต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาบทบาทของนักการเมืองท้องถิ่นในการบริหารจัดการในเขตเทศบาลเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อบทบาทของนักการเมืองท้องถิ่นในการบริหารจัดการเทศบาลเมืองสุรินทร์ จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน
3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะบทบาทของนักการเมืองท้องถิ่นในการบริหารจัดการในเขตเทศบาลเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์

ทบทวนวรรณกรรม

1. เอกสารที่เกี่ยวข้อง

สุภชาติ จำวงศ์ (2545: 27) ได้จำแนกบทบาทไว้ 5 ลักษณะ ดังนี้ 1) บทบาทที่กำหนดโดยสังคม (Role Precriptions) เป็นบทบาทที่สังคมกำหนดว่าคนที่อยู่ในตำแหน่งจะต้องทำอะไร เช่น สังคมกำหนดว่าครูต้องมีหน้าที่เป็นผู้สอน 2) บทบาทที่กำหนดให้คนเป็นตัวอย่างของสังคม (Role

Streotypes) เช่น การแต่งกายการพูดจา ความประพฤติของคนในสังคมโดยอ้อมบ่งถึงวัฒนธรรมและสังคมของคนนั้น ๆ 3) บทบาทที่สังคมคาดหวัง (Role Expectation) เป็นบทบาทที่ผู้อื่นคาดหวังไว้ว่าผู้ที่ดำรงตำแหน่งนั้นควรปฏิบัติอย่างไร เช่น ผู้ที่เป็นครูจะต้องมีความรู้ดี ประพฤติดี และมีคุณธรรมของการเป็นครูที่ดี 4) บทบาทแสดง (Role Enactment) เป็นบทบาทที่ถูกต้อง ปฏิบัติตามระเบียบกฎเกณฑ์และหน้าที่ที่กำหนดไว้ เช่น ครูต้องปฏิบัติตามระเบียบข้าราชการครู และ 5) บทบาทที่ปฏิบัติตามความคาดหวังของผู้ร่วมงานด้วยกัน คือ บุคคลผู้ดำรงตำแหน่งไม่เพียงแต่จะต้องปฏิบัติตามที่ตนต้องการเท่านั้น แต่ต้องปฏิบัติตามความคาดหวังของผู้อื่นบ้าง เช่น คนสองคนทำงานร่วมกันต่างก็มุ่งหวังว่า จะต้องปฏิบัติตามหน้าที่ของตน โดยความเป็นจริงทั้งสองฝ่ายต้องร่วมมือกันทำและต้องดูความมุ่งหมายของอีกฝ่ายหนึ่งด้วยว่าต้องการจะให้ทำอย่างไร

บทบาทหน้าที่ของนายกเทศมนตรี และรองนายกเทศมนตรี

พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2543 มาตรา 48 เศรษฐ ได้กำหนดหน้าที่ของนายกเทศมนตรี ดังนี้ กำหนดนโยบายโดยไม่ขัดต่อกฎหมายและรับผิดชอบในการบริหารราชการของเทศบาล ให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ เทศบัญญัติและนโยบาย สั่ง อนุญาต และอนุมัติเกี่ยวกับราชการของเทศบาล แต่งตั้งและถอดถอนรองนายกเทศมนตรี ที่ปรึกษานายกเทศมนตรี และเลขาธิการนายกเทศมนตรี วางระเบียบเพื่อให้งานของเทศบาลเป็นไปด้วยความเรียบร้อยรักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัติ ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้และกฎหมายอื่น ลักษณะการใช้อำนาจของนายกเทศมนตรีที่มาจากการเลือกตั้งโดยตรงนี้แตกต่างจากการใช้อำนาจของนายกเทศมนตรีในรูปแบบคณะเทศมนตรีในสมัยก่อน กล่าวคือ นายกเทศมนตรีที่มาจากการเลือกตั้งโดยตรงมีลักษณะการใช้อำนาจที่เด็ดขาดกว่า และเป็นผู้ใช้อำนาจแต่เพียงคนเดียว ไม่จำเป็นต้องใช้อำนาจร่วมกับรองนายกเทศมนตรี ซึ่งสามารถสร้าง “ภาวะผู้นำ” ให้แก่นายกเทศมนตรีได้มากกว่านายกเทศมนตรีในรูปแบบคณะเทศมนตรี ที่นายกเทศมนตรีมาจากการเลือกของสภาเทศบาล

2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ประวิช นิลวัชรเมธี (2556: 5-6) ได้ศึกษา การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลนคร สุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่า ผู้ให้ข้อมูลหลัก (key informant) ได้แก่ผู้บริหารเทศบาลสุราษฎร์ธานี พนักงานเทศบาล สมาชิกสภาเทศบาล ผู้เชี่ยวชาญ ประชาชนในเขตเทศบาลและประชาชนที่อยู่นอกเขตเทศบาล รวมทั้งสิ้น จำนวน 25 คน การบริหารจัดการเทศบาลตามหลักธรรมาภิบาล มีการสัมมนาเสริมความรู้เพื่อหาแนวทางการทำงาน แนวทางการทำงานร่วมกัน และมีการจัดทำแผนงานโครงการ กำหนดขั้นตอน วัตถุประสงค์และแนวทางการปฏิบัติที่เป็นไปตามระเบียบ

ส่วนใหญ่ในเทศบาลได้มีการบริหารในภาพรวมคือการร่วมกันเพื่อแก้ไขปัญหาที่มีอยู่ในชุมชน และการสร้างแนวทางการพัฒนาชุมชน การรักษาสภาพประโยชน์ของชุมชนและการจัดการสภาพแวดล้อมของชุมชนไปในทางที่ดีขึ้น และธนศ เทียนนันทน์ (2556: 104) ได้ศึกษา ความคิดเห็นของประชาชนต่อผลการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลเมืองท่าช้าง อำเภอเมืองจันทบุรี จังหวัดจันทบุรี ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 51.05 มีอายุมากกว่า 40 ปีถึง 50 ปี มากที่สุดร้อยละ 33.16 โดยส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไปร้อยละ 29.74 และมีอาชีพธุรกิจส่วนตัวมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 33.68 ระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อผลการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลเมืองท่าช้าง อำเภอเมืองจันทบุรี จังหวัดจันทบุรี โดยภาพรวม พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อผลการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลเมือง ท่าช้าง อำเภอเมืองจันทบุรี จังหวัดจันทบุรีอยู่ในระดับดีมาก เมื่อพิจารณาในรายละเอียดสรุปได้ดังนี้ ประชาชนมีความคิดเห็นต่อผลการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลเมืองท่าช้าง อำเภอเมืองจันทบุรี จังหวัดจันทบุรี ในด้านหลักนิติธรรม อยู่ในระดับดีมากที่สุดโดยมีความคิดเห็นเป็นอันดับแรก รองลงมาคือ ด้านหลักความรับผิดชอบ อยู่ในระดับดีมาก ด้านหลักคุณธรรม อยู่ในระดับดีมาก ด้านหลักความโปร่งใสอยู่ในระดับดีมาก ด้านหลักความคุ้มค่า อยู่ในระดับดีมาก ตามลำดับและด้านหลักการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับดีมาก แต่มีความคิดเห็นเป็นอันดับสุดท้าย

เฟลด์แมน และ คาดีเมียน (Feldman and Khademian, 2007: 324) ได้ศึกษา บทบาทของผู้นำท้องถิ่นในการสร้างการมีส่วนร่วมของชุมชน พบว่า การทำให้ชุมชนมีส่วนร่วมอย่างต่อเนื่องในการทำงานร่วมกัน ผู้นำท้องถิ่นมีบทบาทโดยตรงในการอำนวยความสะดวกเกี่ยวกับการทำงานโดยการให้ข้อมูล ข่าวสารกับชุมชน ทำให้ชุมชนที่มีมุมมองที่แตกต่างกันสามารถทำงานร่วมกัน ช่วยกันแก้ไขปัญหาที่มีของชุมชนตามประสบการณ์ ความรู้ ความสามารถของแต่ละชุมชน ได้อย่างมีประสิทธิภาพบนพื้นฐานการบริหารจัดการของผู้นำท้องถิ่นที่เป็นผู้เชี่ยวชาญ และไม่สร้างความแตกแยกระหว่างชุมชน สนับสนุนให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาท้องถิ่นของตนเอง จึงเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนทั้งหมด และ कुमार (Kumar, 2015: 225) ได้ศึกษา การกำกับดูแลกิจการที่ดีในการจัดซื้อส่วนกลาง กรณีศึกษา การประเมินบทบาทของระบบการจัดซื้อจัดจ้างอิเล็กทรอนิกส์ พบว่า การดำเนินการในประเทศกำลังพัฒนา การจัดซื้อจัดจ้างอิเล็กทรอนิกส์ได้รับการยอมรับจากประชาชนว่าเป็นการทำงานของภาครัฐที่มีความน่าเชื่อถือ มีความโปร่งใสในการควบคุมการทุจริตที่มีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล ง่ายต่อการตรวจสอบ ประชาชนสามารถรับรู้การจัดซื้อจัดจ้างอย่างมีนัยสำคัญ และช่วยเพิ่มศักยภาพให้ประชาชนกำกับดูแลกิจการที่ดีในการจัดซื้อจัดจ้างได้อย่างเต็มที่ เป็นระบบการจัดซื้อจัดจ้าง

อิเล็กทรอนิกส์ที่ครอบคลุมกรอบการดำเนินงานทำให้เกิดการวางแผนการดำเนินงาน หากแต่ภาครัฐไม่ได้สนับสนุนให้มีการกำกับดูแลการจัดการที่ดีในการจัดซื้อจัดจ้างส่วนกลาง

วิธีการวิจัย

การวิจัยเรื่อง บทบาทของนักการเมืองท้องถิ่นในการบริหารจัดการในเขตเทศบาลเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ เป็นการวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Methodology) โดยแบ่งการวิจัยออกเป็น 2 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นตอนที่ 1 การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ จำนวน 32 ชุมชน ณ มีนาคม 2558 จำนวน 35,956 คน (เทศบาลเมืองสุรินทร์, 2558: 1) กำหนดกลุ่มตัวอย่างจากตัวแทนประชาชน จากการคำนวณสูตร ยามานะ (Yamane, 1960: 1088-1089) ซึ่งใช้ระดับค่าความเชื่อมั่นที่ 95% ที่นัยสำคัญ .05 ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 396 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถาม แบบออกเป็น 3 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 บทบาทของนักการเมืองท้องถิ่นในการบริหารจัดการในเขตเทศบาลเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ และตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับบทบาทของนักการเมืองท้องถิ่นในการบริหารจัดการในเขตเทศบาลเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ การวิเคราะห์ข้อมูล นำผลของข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้จากแบบสอบถาม บันทึกเข้าเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ เพื่อคำนวณหาค่าสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ การแจกแจงความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลบทบาทของนักการเมืองท้องถิ่นในการบริหารจัดการ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และสถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐานการวิจัย ได้แก่ สถิติ t-test และสถิติ F-test และวิเคราะห์ความแปรปรวนเป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD และขั้นตอนที่ 2 การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ คณะผู้บริหารเทศบาล ประธานสภาเทศบาลหรือรองประธานสภาเทศบาล สมาชิกสภาเทศบาลเมืองสุรินทร์ และประธานชุมชน โดยใช้วิธีการเลือกผู้ให้ข้อมูลแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 20 คน ประกอบด้วย 1) คณะผู้บริหารเทศบาล จำนวน 4 คน 2) ประธานสภาเทศบาลหรือรองสภาประธานเทศบาล จำนวน 1 คน 3) สมาชิกสภาเทศบาล จำนวน 8 คน และ 4) ประธานชุมชน จำนวน 7 คน เกณฑ์การคัดเลือกตัวแทนประธานชุมชนใช้วิธีการสุ่มแบบง่าย (Sample Random Sampling) โดยวิธีการจับสลาก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ใช้สัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างซึ่งประเด็นที่ใช้ในการสัมภาษณ์ได้มาจากการทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลเชิงปริมาณโดยเป็นประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยต่ำในอันดับท้ายและเป็นประเด็นที่น่าสนใจและเป็นประโยชน์ต่อบทบาทของนักการเมืองท้องถิ่นในการบริหารจัดการ ผู้วิจัยจึงนำข้อมูลดังกล่าวมากำหนดเป็นประเด็น

คำถามจากนั้นได้นำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อปรับแก้ไขก่อนที่จะนำไปเก็บข้อมูลจริง การวิเคราะห์ข้อมูล นำข้อมูลซึ่งเป็นข้อมูลเชิงคุณภาพมาวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) เพื่อจัดหมวดหมู่ของเนื้อหา (Category) จากนั้นนำมาสังเคราะห์เป็นประเด็นร่วมหรือประเด็นหลัก (Theme) และอธิบายเนื้อหา (Text)

ผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์เชิงปริมาณ

1.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 201 คน คิดเป็นร้อยละ 50.76 อายุระหว่าง 41-50 ปี จำนวน 118 คน คิดเป็นร้อยละ 29.80 ระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 235 คน คิดเป็นร้อยละ 59.34 ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว จำนวน 175 คน คิดเป็นร้อยละ 44.20 และมีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 10,000 บาท จำนวน 132 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33

1.2 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทของนักการเมืองท้องถิ่นในการบริหารจัดการในเขตเทศบาลเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์

ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทของนักการเมืองท้องถิ่นในการบริหารจัดการในเขตเทศบาลเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ โดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}$ = 3.34, S.D.=0.51) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า โดยรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากและระดับปานกลาง ซึ่งด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก คือ ด้านระบบการศึกษาและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น ($\bar{X}$ = 3.64, S.D.=0.63) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางมากที่สุด คือ ด้านระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม ($\bar{X}$ = 3.41, S.D.=0.60) รองลงมา คือ ด้านคุณภาพชีวิตและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ($\bar{X}$ = 3.37, S.D.=0.65) ด้านการบริการสาธารณะสุขและสุขภาพอนามัย ($\bar{X}$ = 3.36, S.D.=0.69) ตามลำดับ ด้านระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ โครงสร้างพื้นฐานและการจราจรและด้านประสิทธิภาพการเมืองการบริหาร การพัฒนาบุคลากร ($\bar{X}$ = 3.32, S.D.=0.61) เท่ากัน และน้อยสุด คือ ด้านการเสริมสร้างความเข้มแข็งและส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชน ($\bar{X}$ = 2.93, S.D.=0.68)

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยเชิงคุณภาพ

2.1 ด้านระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม พบว่า เทศบาลควรบังคับใช้กฎหมายเทศบัญญัติออกใบอนุญาตให้บริการรวดเร็วขึ้น และให้ประชาชนมีส่วนร่วมเกี่ยวกับระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม

2.2 ด้านคุณภาพชีวิตและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน พบว่า การแก้ไขปัญหาอาชญากรรม ดัดตั้งจุดให้แสงสว่างเพิ่มมากขึ้น ดัดตั้งกล้องวงจรปิดในที่เปลี่ยว มีสายตรวจของเทศบาลออกตรวจตราอย่างสม่ำเสมอ ประชาชนในชุมชนช่วยกันสอดส่องดูแล

2.3 ด้านระบบการศึกษาและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น พบว่า ส่งเสริมพัฒนาทักษะครู และบุคลากร จัดทำโครงการแลกเปลี่ยนเพื่อการศึกษาประเทศเพื่อนบ้าน คุณภาพชีวิตของนักเรียนให้มีความรู้เรื่องภาษา และส่งเสริมการอนุรักษ์และรักษาวัฒนธรรมท้องถิ่นอย่างเป็นระบบเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด

2.4 ด้านการบริการสาธารณสุขและสุขภาพอนามัย พบว่า ควรทำการประชาสัมพันธ์ประกาศเสียงตามสายทุกชุมชน สถานีอนามัยจัดให้แพทย์แบ่งงานกันทำ ศูนย์สุขภาพชุมชนแบ่งเบาภาระของโรงพยาบาลใหญ่ ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดบุคลากรให้ความรู้

2.5 ด้านการเสริมสร้างความเข้มแข็งและส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชน พบว่า แยกลักษณะของอาชีพที่จะพัฒนาให้แต่ละชุมชนตามสภาพของชุมชน ในลักษณะความเป็นจริงแล้วจัดสรรงบประมาณตามประเภทของกลุ่มลักษณะ จัดให้มีการอบรมอาชีพเป็นประจำ สอนอาชีพจากวัสดุเหลือใช้

2.6 ด้านระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ โครงสร้างพื้นฐานและการจราจร พบว่า ควรบังคับไม่ให้รถใหญ่เข้ามาวิ่งในเขตเทศบาล จัดระเบียบระบบการขนส่งและบังคับใช้ เช่น จอดวินคู่วันที่ เลื่อนเวลาการใช้รถสาธารณะในเมืองออกไปในช่วงรถติด เจ้าหน้าที่ป้องกันและเทศกิจร่วมกับการจราจรอำนวยความสะดวกช่วงเวลาเร่งด่วน หลีกเลี่ยงการจราจรเร่งด่วน

2.7 ด้านประสิทธิภาพการเมือง การบริหาร การพัฒนามูลฐาน พบว่า ควรรณรงค์ในชุมชนให้ความรู้ความเข้าใจ ดัดป้ายคัดเอาท์ ดัดป้าย แผ่นพับ ใบปลิว แนะนำอธิบาย ข้อมูลผู้สมัครรับเลือกตั้งให้ประชาชน รณรงค์ประชาชนไปใช้สิทธิ ส่งเสริมให้ประชาชนร่วมแสดงความคิดเห็นต่อโครงการต่าง ๆ ผู้นำชุมชนเดินเคาะประตูบ้านและเรียกลูกบ้าน คณะกรรมการ ประชุมบอกกล่าว การสื่อสาร การให้บริการของบุคลากรให้เทศบาลเข้ามาควบคุมดูแลการให้บริการของเจ้าหน้าที่ และจัดการอบรมศึกษาดูงาน ด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม ฯลฯ และเปิดช่องทางการติดต่อสื่อสารกับประชาชนเพื่อรับฟังข้อคิดเห็นต่อโครงการต่างๆ เช่น ช่องทางโซเชียลเน็ตเวิร์ค เฟสบุ๊ค (Facebook) ทวิตเตอร์ (Twitter) เทศบาลเมืองสุรินทร์จัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนความรู้ อาชีพกับประเทศเพื่อนบ้านในระดับท้องถิ่น

3. ผลการเปรียบเทียบบทบาทของนักการเมืองท้องถิ่นในการบริหารจัดการในเขตเทศบาลเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ โดยจำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน

3.1 เพศ พบว่า ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทของนักการเมืองท้องถิ่นในการบริหารจัดการในเขตเทศบาลเมืองสุรินทร์ โดยภาพรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ด้านระบบการศึกษาและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น ด้านการเสริมสร้างความเข้มแข็งและส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชน ด้านระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการโครงสร้างพื้นฐานและการจราจร แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

3.2 อายุ พบว่า ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทของนักการเมืองท้องถิ่นในการบริหารจัดการในเขตเทศบาลเมืองสุรินทร์ โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม ด้านคุณภาพชีวิตและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และด้านการเสริมสร้างความเข้มแข็งและส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

3.3 ระดับการศึกษา พบว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทของนักการเมืองท้องถิ่นในการบริหารจัดการในเขตเทศบาลเมืองสุรินทร์ โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการบริการสาธารณสุขและสุขภาพอนามัย แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และด้านประสิทธิภาพการเมือง การบริหาร การพัฒนาบุคลากร แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

3.4 อาชีพ พบว่า ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทของนักการเมืองท้องถิ่นในการบริหารจัดการในเขตเทศบาลเมืองสุรินทร์ โดยภาพรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า แตกต่างกันทุกด้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

3.5 รายได้ต่อเดือน พบว่า ประชาชนที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทของนักการเมืองท้องถิ่นในการบริหารจัดการในเขตเทศบาลเมืองสุรินทร์ โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

4. ผลการวิเคราะห์ข้อเสนอแนะแนวทางบทบาทของนักการเมืองท้องถิ่นในการบริหารจัดการในเขตเทศบาลเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์

ด้านระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม ควรขอความร่วมมือจากประชาชนในการคัดแยกขยะ ให้ความรู้กับประชาชนในการคัดแยกขยะ ด้านคุณภาพชีวิตและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน จัดให้มีกล้องวงจรปิด (CCTV) ให้ครอบคลุมทุกพื้นที่ ควรมีการอบรม เพื่อเสริมรายได้ให้กับประชาชน

ด้านระบบการศึกษา และส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น จัดให้มีการสอนภาษาต่างประเทศมากขึ้น หลากหลายภาษา ด้านการบริการสาธารณสุขและสุขภาพอนามัย ให้เจ้าหน้าที่อาสาสมัครชุมชนปฏิบัติหน้าที่ให้มากขึ้น ควรกำจัดลูกน้ำยุงลายให้มากขึ้น รมรณรงค์การป้องกันลูกน้ำยุงลาย ศูนย์บริการประชาชนเปิดบริการตรวจสอบสุขภาพประจำปี ด้านการเสริมสร้างความเข้มแข็งและส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชน ควรส่งเสริมความเข้มแข็งและส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนทุกๆ ชุมชน และจัดสรรงบประมาณให้ครอบคลุมทุกพื้นที่ มีหอกระจายข่าวประชาสัมพันธ์ข้อมูลให้ทั่วถึง ด้านระบบสาธารณสุขปโภค สาธารณูปการ โครงสร้างพื้นฐานและการจราจร ควรควบคุมความเร็วของรถ และตรวจสอบร้านค้า ร้านอาหาร ที่สร้างมลพิษ ขยะให้กับชุมชน ปรับปรุงพื้นผิวจราจร สัญลักษณ์จราจร ด้านประสิทธิภาพการเมือง การบริหาร การพัฒนาบุคลากร เพิ่มงบประมาณสนับสนุนชุมชนให้มากกว่านี้ ปรับปรุงการให้บริการของบุคลากร มีการประชุมชนประธานชุมชนสม่ำเสมอ

อภิปราย

บทบาทของนักการเมืองท้องถิ่นในการบริหารจัดการในเขตเทศบาลเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ โดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า โดยรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เป็นเพราะว่าเทศบาลเมืองสุรินทร์ให้ความสำคัญถึงบทบาทการบริหารจัดการด้านการศึกษาซึ่งเป็นรากฐานที่สำคัญของเยาวชนที่จะเติบโตเป็นผู้ใหญ่ในอนาคตและใช้ความรู้ที่มีเลือกเส้นทางอาชีพของตนเอง สอดคล้องกับบทบาทของเทศบาลในการพัฒนาเมือง ควรเน้นการเพิ่มประสิทธิภาพในการวางแผนพัฒนาเทศบาลและนำไปสู่การปฏิบัติให้ครอบคลุมทุกสาขากองการ พัฒนาให้เป็นไปตามแนวทางของแผนพัฒนาสมบูรณ์ (Comprehensive Development Plan) และมีการบูรณาการ (Integration) (เทศบาลพระประแดง, 2558: ออนไลน์) ในเรื่องการพัฒนาสังคม การประสานการจัดการศึกษาของโรงเรียนในสังกัดเทศบาล รวมทั้งการจัดการศึกษาของโรงเรียนในสังกัดเทศบาล รวมทั้งการดำเนินการ สร้างภูมิคุ้มกันให้กับเยาวชนและชุมชนสนใจในกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ โดยท้องถิ่นต้องให้ความสำคัญต่อทิศทางและนโยบายการพัฒนาของประเทศ การมีส่วนร่วมของประชาชนและการอาศัยกฎหมายเป็นเครื่องมือ (วุฒิสาร ดันไชย, 2559: 5) และสอดคล้องกับบุญกรณ กกรัมย์ (2551: 48-61) ได้ศึกษา การประเมินการบริหารงานตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลท่าคันโท จังหวัดกาฬสินธุ์ พบว่า โดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง และสอดคล้องกับบุญฤทธิ์ เกตุงาน (2550: 49-51) ได้ศึกษา การนำหลักธรรมาภิบาลไปใช้ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ศึกษากรณี เทศบาลนครนนทบุรี พบว่า ในการนำหลักธรรมาภิบาล ด้านความรับผิดชอบมาใช้ในเรื่องของการดำเนินงานด้านต่าง ๆ ของเทศบาล โดยมุ่งเน้นไปที่ผลประโยชน์ของ

ประชาชนเป็นหลัก และสอดคล้องกับจุฬาริบัติ จันทร์เหียด อังสุมาลิน จ้านงชอบ และวุฒิพงษ์ ทองก้อน (2559: 92) ได้ศึกษา การพัฒนารูปแบบการท่องเที่ยวเชิงนิเวศโดยจักรยานของชุมชนบางพลับ อำเภอ บางคนที จังหวัดสมุทรสงคราม พบว่า ต้องสร้างการมีส่วนร่วมจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอย่างบูรณาการ การพัฒนาเส้นทางจักรยานของชุมชน และการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนเชิงสร้างสรรค์

สรุปผลการวิจัย

1. บทบาทของนักการเมืองท้องถิ่นในการบริหารจัดการในเขตเทศบาลเมืองสุรินทร์ จังหวัด สุรินทร์ โดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ย อยู่ในระดับมาก คือ ด้านระบบการศึกษา และส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น
2. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อบทบาทของนักการเมืองท้องถิ่นในการ บริหารจัดการเทศบาลเมืองสุรินทร์ พบว่าประชาชนที่มีเพศ และอาชีพ แตกต่างกัน โดยภาพรวม แตก ต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนประชาชนที่มีอายุ ระดับการศึกษา และรายได้ต่อ เดือน แตกต่างกัน โดยภาพรวม ไม่แตกต่างกัน
3. ข้อเสนอแนะบทบาทของนักการเมืองท้องถิ่นในการบริหารจัดการในเขตเทศบาลเมือง สุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ ด้านระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม ควรขอความร่วมมือจากประชาชนในการคัด แยกขยะ และมีถังแยกประเภทขยะ ให้ความรู้กับประชาชนในการคัดแยกขยะ ด้านคุณภาพชีวิตและ ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน จัดให้มีกล้องวงจรปิด (CCTV) ให้ครอบคลุมทุกพื้นที่ ด้านระบบ การศึกษา และส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น จัดให้มีการสอนภาษาต่างประเทศมากขึ้น หลากหลาย ภาษา เช่น ญี่ปุ่น กัมพูชา ลาว ด้านการบริการสาธารณสุขและสุขภาพอนามัย ให้เจ้าหน้าที่อาสาสมัคร ชุมชนปฏิบัติหน้าที่ให้มากขึ้น ด้านการเสริมสร้างความเข้มแข็งและส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชน ควรส่งเสริมความเข้มแข็งและส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนทุกๆ ชุมชน ด้านระบบสาธารณสุข โภชนาการ โครงสร้างพื้นฐานและการจราจร ควรควบคุมความเร็วของรถ และตรวจสอบร้านค้า ร้านอาหาร ที่สร้างมลพิษ ขยะให้กับชุมชน ด้านประสิทธิภาพการเมือง การบริหาร การพัฒนานุเคราะห์ เพิ่มงบประมาณสนับสนุนชุมชนให้มากกว่านี้ ปรับปรุงการให้บริการของบุคลากร

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมุ่งเน้นการวิจัยเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการเสริมสร้างความเข้มแข็งและส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนในเขตเทศบาลเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์

2. ควรศึกษาเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขด้านระบบสาธารณสุขปโลก สาธารณูปการ โครงสร้างพื้นฐานและการจราจรของชุมชนในเขตเทศบาลเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์

3. ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับประสิทธิผลและประสิทธิภาพการบริหารจัดการของเทศบาลเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์

ข้อเสนอแนะเพื่อการบริหารจัดการท้องถิ่นของเทศบาลเมืองสุรินทร์

1. ด้านระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม ควรมีบทบาทในการรณรงค์แยกขยะก่อนทิ้ง จัดกิจกรรมรณรงค์ ฝึกอบรมโครงการรณรงค์ขยะรีไซเคิลและการวางผังเมืองเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม

2. ด้านคุณภาพชีวิตและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ควรมีการบูรณาการร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จัดให้มีมีธรรมนุญประจำชุมชนเกี่ยวกับเรื่องสุขภาพ เพื่อเป็นคู่มือให้ประชาชนไว้ดูแลสุขภาพตนเอง

3. ด้านระบบการศึกษา และส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น ควรมีการส่งเสริมพัฒนาทักษะครูและบุคลากร จัดทำโครงการแลกเปลี่ยนเพื่อการศึกษาของประเทศเพื่อนบ้านให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมเป็นคณะกรรมการการศึกษาขึ้น

4. ด้านการบริการสาธารณสุขและสุขภาพอนามัย ควรมีการส่งเสริมสิทธิสวัสดิการสุขภาพอนามัยและเข้ามาควบคุมคุณภาพการให้บริการ และติดตั้งในจุดบริการน้ำดื่มฟรี สาธารณะริมคลองวัดจุมพล การบริหารจัดการสุขา ภาคเอกชนเข้ามาดูแลเรื่องความสะอาดและเก็บค่าบริการ

5. ด้านการเสริมสร้างความเข้มแข็งและส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชน ควรมีการจัดสรรงบประมาณตามความต้องการหรือปัญหาของแต่ละชุมชนตามสภาพความเป็นจริงของแต่ละชุมชน แผนพัฒนาสถานที่ท่องเที่ยวท้องถิ่น ให้มีมัคคุเทศก์ท้องถิ่น หาสິงใหม่ๆ เช่น รถสามล้อ เป็นต้น

6. ด้านระบบสาธารณสุขปโลก สาธารณูปการ โครงสร้างพื้นฐานและการจราจร ควรมีการจัดให้เจ้าหน้าที่ป้องกันและเทศกิจร่วมกับจราจรอำนวยความสะดวกช่วงเวลาเร่งด่วน ให้ชุมชนทั้ง 32 ชุมชนร่วมจัดทำแผนพัฒนาระบบสาธารณสุขปโลก สาธารณูปการ โครงสร้างพื้นฐานและการจราจรร่วมกัน

7. ด้านประสิทธิภาพการเมือง การบริหาร การพัฒนาบุคลากร ควรมีการรณรงค์ให้ความรู้เกี่ยวกับสิทธิของตนเองและรณรงค์ให้ไปใช้สิทธิ ส่งเสริมให้ประชาชนร่วมแสดงความคิดเห็นต่อโครงการต่าง ๆ จัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนความรู้ อาชีพกับประเทศเพื่อนบ้านในระดับท้องถิ่น เพื่อพัฒนาศักยภาพประสิทธิภาพของบุคลากร

บรรณานุกรม

- กำชัย วันสุข. (2558). *ข่าวคืนความสวยงามในลำคลองป้องกันปัญหาน้ำท่วม*. สืบค้นเมื่อ 10 ธันวาคม 2558, จาก สำนักข่าว กรมประชาสัมพันธ์ เว็บไซต์: http://thainews.prd.go.th/website_th/news/news_detail/TNEVN58052220010006.
- จุฑาธิปต์ จันทร์เอียด อังสุมาลิน จำนงชอบ และวุฒิพงษ์ ทองก้อน. (2559). การพัฒนารูปแบบการท่องเที่ยวเชิงนิเวศโดยจักรยานของชุมชนบางพลับ อำเภอบางคนที จังหวัดสมุทรสงคราม. *วารสารธุรกิจปริทัศน์ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ*, 8(2). 91-108.
- เจนยุทธ์ อุ้นเจริญทิวสิน. (2554). *ปัญหาการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช จังหวัดกาฬสินธุ์*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาบริหารการปกครอง, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- เทศบาลเมืองสุรินทร์. (2558). *รายงานการประเมินความพึงพอใจต่อผลการดำเนินงานของเทศบาลเมืองสุรินทร์ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2557 และ รายงานสรุป สภาพปัญหา ความต้องการ*. สืบค้นเมื่อ 1 กันยายน 2558, จาก เทศบาลเมืองสุรินทร์ เว็บไซต์: <http://mosurin.go.th/html3/history/history-1.php>.
- ธเนศ เขียรนันท์. (2556). *ความคิดเห็นของประชาชนต่อผลการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลเมืองท่าช้างอำเภอเมืองจันทบุรี จังหวัดจันทบุรี*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาบริหารการปกครอง, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- นกน้อยแห่งโพหัก (นามแฝง). (2558). *บทบาทและหน้าที่ของสมาชิกสภาเทศบาล*. สืบค้นเมื่อ 1 กันยายน 2558, จาก oknation เว็บไซต์: <http://www.oknation.net/blog/nonglek/2011/08/24/entry-1>.
- บุญฤทธิ์ เกตุจำนง. (2550). *การนำหลักธรรมาภิบาลไปใช้ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น : ศึกษากรณี เทศบาลนครนนทบุรี*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาบริหารการปกครอง, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- บุญกรณ กกรัมย์. (2551). *การประเมินการบริหารงานตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลท่าคันโท จังหวัดกาฬสินธุ์*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาบริหารการปกครอง, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

- ประยูทธ นิราศสูงเนิน. (2558). เทศบาลเมืองสุรินทร์เร่งแก้ปัญหาขยะล้นเมือง. สืบค้นเมื่อ 19 ตุลาคม 2558, จาก sanook เว็บไซต์:
- ประวิช นิลวัชรมณี. (2556). การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลนครสุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี. ปรินิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น.
- พรรณีการ์ กัลยาประสิทธิ์. (2555). บทบาทพนักงานส่วนตำบลกับพัฒนาการทางการเมืองท้องถิ่นในเขตจังหวัดสระแก้ว. ปรินิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- พระครูวิมลธรรมรักจิต. (2553). บทบาทเทศบาลในการแก้ไขปัญหาความยากจนของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลวังทอง อำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก. ปรินิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช 2557. ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 131 ตอนที่ 55 ก ราชกิจจานุเบกษา 22 กรกฎาคม 2557
- วิชุกร นาคน. (2550). การปกครองท้องถิ่นไทย. รัฐศาสตรมหาบัณฑิต (การเมืองการปกครอง) คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- วุฒิสาร ดันไชย. (2559). การพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษในพื้นที่แม่สอด: ความเป็นมาและความท้าทาย. วารสารธุรกิจปริทัศน์ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ, 8(2). 1-19.
- ศักดิ์สุนทร ขาวลาจันทร์. (2558). การปกครองท้องถิ่นในรูปแบบเทศบาล. คณะรัฐศาสตร์ วิทยาลัยเฉลิมกาญจนา.
- สุเมธ แสงนิมมว. (2556). ต้นแบบการบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในประเทศไทย. กรุงเทพฯ: สถาบันพระปกเกล้า.
- Feldman, Martha and Anne M. Khademian. (2007). The Role of the Public Manager in Inclusion: Creating Communities of Participation. *Governance*, 20(2), 305-324.
- Taro Yamane. (1960). *Statistics : An introductory analysis*. Singapore : Harper International Edition.

